

Ders 35

LESSON 35

Doğruluk Yolu

THE WAY OF RIGHTEOUSNESS

Çölde Yiyecek

FOOD IN THE DESERT

Mısır'dan Çıkış 16, 17

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar gerçek bir esenlik içinde yaşamasını arzulayan esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile birlikte olabildiğimiz için mutluyuz.

Son dersimizde, **Tanrı'nın** İsrail halkını firavunun ve ordularının elinden nasıl **kurtardığını** gördük. İsraililer Kızıldeniz'in kıyısına vardıkları zaman, firavunun ordusundan kaçabilmek için hiç bir şansları yoktu. Ama yine de biz Tanrı'nın İsrail halkının denizin ortasından kuru toprak üzerinde geçerek yürüyebilmeleri için suları nasıl ikiye böldüğünü gördük. Ama Mısır orduları denizi geçmeyi denedikleri zaman, boğuldular. Böylece, Rab Tanrı İsrail'i Mısır halkının elinden kurtardı. Ve onlar Rabbin büyük gücünü gördükleri zaman, O'ndan korktular ve O'na şarkı söylediler, '*Ezgiler sunacağım Rabbe, çünkü yüceldikçe yüceldi. O kurtardı beni.*'

Şu anda İsraililerin **Mısır ve Kenan** arasındaki çölde bulduklarını anlatan Mısır'dan Çıkış kitabını okuyoruz. Kenan, Tanrı'nın, İsrail'in sahip olabilmesi için ataları İbrahim'e ve onun soyuna vermeyi vaat ettiği ülkedir. Bugün **Tanrı'nın İsrailileri çölde nasıl beslediğini** göreceğiz. Kutsal Yazılar bize Tanrı'nın Kendisinin onların önünde, gündüzün bir bulut sütunu ve geceleyin bir ateş sütunu içinde ışık vererek nasıl "yürüdüğünü" gösterirler. Kesin olan şey şudur: Eğer Tanrı onlara rehberlik etmeseydi ve onlar ile ilgilenmeseydi, çölde mahvolurlardı.

Bir an için İsraililerin içinde buldukları koşulları gözlerimizin önünde canlandırmaya çalışalım. Çok büyük bir kalabalık oluşturuyorlardı – Dakar'ın tüm nüfusundan daha büyük bir çoğunluktular (iki milyondan fazla kişi)! Suyu ve yiyeceği bulunmayan kupkuru bir çölden geçiyorlardı. Bu konu üzerinde biraz düşünün! Büyük bir kalabalık, dikenli ağaçlar ile dolu kurak bir kum çölünden geçiyor! İsrail oymakları nasıl hayatta kalacaklardı? Karşı karşıya kaldıkları açlık ve susuzluk tehdidinden onları kim kurtarabilirdi? Bu kalabalık ve yanlarındaki çok sayıda hayvan sürüleri, çölde hayatta kalabilmek için yeterli su ve yiyeceği nasıl bulabilirlerdi? Kendi kendilerini beslemeleri mümkün müydü? Hayır! O zaman onları kim doyuracaktı? Bu soruların yalnızca tek bir yanıtı vardır. **Yalnızca Tanrı**, onların karınlarını doyurabilir ve onları koruyabilirdi!

İsrailliler **Tanrı'ya güvendiler mi?** Yoksa ne yiyecekleri ve ne içecekleri konusunda kaygılandılar mı? İsrail halkı Rab Tanrı'ya kesinlikle güvenmeliydi. Tanrı, onlar için öylesine büyük işler yapmıştı ki! Mısır halkının üzerine gönderdiği on bela aracılığı ile onları köleliğin tutsaklığından özgür kıldı. Kuzunun kanı aracılığı ile onların ilk doğanlarını ölümden kurtardı. Denizin ortasında kuru topraktan oluşan bir yol açtı. Ve şimdi uzun zaman önce ataları İbrahim'e söz vermiş olduğu gibi, onları Kenan ülkesine geri götürmek için bir bulut sütünü içinde önlerinde gidiyordu. Ne düşünüyorsunuz? İsrail halkı Tanrısına güven duydu mu? Tanrı'nın vaadini yerine getirebileceğine inandılar mı? Şimdi Kutsal Yazılara geri dönelim ve yanıtı bulalım.

Musa'nın Tevratı'ndaki Mısır'dan Çıkış kitabının on altıncı bölümünde okumaya devam ediyoruz. Kutsal Yazılar şöyle der:

(Mısır'dan Çıkış 16) ¹*Bütün İsrail topluluğu Elim'den ayrıldı. Mısır'dan çıktıktan sonra ikinci ayın on beşinci günü Elim ile Sina arasındaki Sin Çölü'ne vardılar.* ²*Çölde hepsi Musa ile Harun'a yakınmaya başladı.* ³*'Keşke Rab bizi Mısırdayken öldürseydi' dediler, 'Hiç değilse orada et kazanlarının başına oturur, doyusuya yerdik. Ama siz bütün topluluğu açlıktan öldürmek için bizi bu çöle getirdiniz.'*

İsrail oymaklarının Tanrı'ya güvendiklerini söyleyebilir miyiz? Hayır, güvenmediler! O'na ve peygamberi Musa'ya karşı homurdandılar. Tanrı'nın onlara verdiği yanıtı dinleyelim:

(Mısır'dan Çıkış 16) ¹¹*RAB Musa'ya şöyle dedi,* ¹²*'İsrailliler'in yakınmalarını duydum. Onlara de ki, 'Akşam üstü et yiyeceksiniz, sabah da ekmek ile karnınızı doyuracaksınız. O zaman bileceksiniz ki, Tanrınız Rab Ben'im!'* ⁴*Rab Musa'ya, 'Size gökten ekmek yağdıracağım' dedi, 'Halk her gün gidip günlük ekmeğini toplayacak. Böylece onları sınayacağım. Benim yasama göre yaşıyorlar mı yaşamıyorlar mı göreceğim.'*

¹³*Akşam bildircinlar geldi, ordugahı sardı. Sabah ordugahın çevresini çiy kaplamıştı.* ¹⁴*Çiy eriyince toprakta çölün yüzeyinde kırağıya benzer ince pulcuklar görüldü.* ¹⁵*Bunu görünce İsrailliler birbirlerine, 'Bu da ne?' diye sordular. Çünkü ne olduğunu anlayamamışlardı. Musa, 'Rabbin size yemek için verdiği ekmektir bu' dedi.* ³¹*İsrailliler, o ekmeğe man adını verdiler. Kişniş tohumu gibi beyazımsıydı ve tadı ballı yufka gibiydi.*

Tanrı İsrail oymaklarını, onlar Kenan ülkesine varıncaya kadar işte böyle besledi. Yiyeceğin nereden geldiğini duydunuz mu? Yiyecek **gökten geldi.** Yiyecek, **Tanrı'dan geldi.** İsraililer, Tanrı'nın, kendileri için gökten gönderdiği yiyeceği hak ettiler mi? Hayır! İsraililerin hak ettiği, imansızlık ve nankörlükleri nedeni ile yalnızca Tanrı tarafından cezalandırılmalarıydı. Çölde açıktan ölmemelerinin tek nedeni, yalnızca Tanrı'nın merhametiydi.

Şimdi çölde meydana gelen bir başka olaya geçelim ve **İsraillilerin suları tükendiğinde neler olduğunu öğrenmek için okumaya devam edelim.** On yedinci bölümde okuyoruz. Kutsal Yazılar şöyle der:

(Mısır'dan Çıkış 17) ¹*Rabbin buyruğu uyarınca bütün İsrail topluluğu Sin Çölü'nden ayrıldı, bir yerden öbürüne geçerek Refidim'de konakladı. Ancak orada içecek su yoktu.* ²*Musa'ya, 'Bize içecek su ver' diye çıktılar.* Musa, *'Niçin bana çıkışıyorsunuz?' dedi, 'Neden Rabbi deniyorsunuz?'* ³*Ama halk susamıştı. 'Niçin bizi Mısır'dan çıkardın?' diye Musa'ya söylendiler. 'Bizi, çocuklarımızı, hayvanlarımızı susuzluktan öldürmek için mi?'* ⁴*Musa, 'Bu halka ne yapayım?' diye RAB'be feryat etti, 'Neredeyse beni taşıyacaklar.'* ⁵*RAB*

Musa'ya, 'Halkın önüne geç' dedi, 'Bir kaç İsrail ileri gelenini ve Nil'e vurduğun değneği de yanına alıp yürü. 'Ben Horev Dağı'nda bir kayanın üzerinde, senin önünde duracağım. Kayaya vuracaksın, halk için diye su fışkıracak.' Musa İsrail ileri gelenlerinin önünde denileni yaptı.

Böylece, kayadan çok miktarda su fışkırdı, çölde aktı ve herkes içti, sürülerine de içirdiler.

Burada biraz duralım ve bugün okumuş olduğumuz öykü üzerinde biraz düşünelim. Tanrı'nın İsraililer için yapmış olduğu tüm bu şeylerden sonra İsraililer O'na iman etti mi? Tanrı'nın onları düşünerek yapmış olduğu her şey için yürekleri övgü ve şükran ile doldu mu? Hayır! Tanrı'ya güvenmediler. Aksine, şikayet ettiler ve onları daha önce pek çok tehlikeden kurtarmış olan Tanrı'nın aleyhinde konuştular.

Tanrı ne yaptı? Rab Tanrı sabrı ve iyiliği nedeni ile onlara çölde yiyecek ve su verdi. İsrail halkı Tanrı'nın iyiliğini hak etti mi? Hayır! Hak ettikleri tek şey Tanrı'nın yargısıydı. Tanrı onlara neden İyiliğini gösterdi? Çünkü Tanrı **sadık** ve **merhametlidir**. O, Sadık Olan, Merhametli Olan Tanrı'dır. **Merhameti** nedeni ile nankör günahkarlar olmalarına rağmen, onlara yiyecek ve su sağladı. Eğer açlıktan ve susuzluktan kurtulmak insanların kendilerinin iyilik ve çabalarına dayanmış olsaydı, Tanrı'nın onların çölde ölmelerine izin vereceği kesindi.

Aynı zamanda farkına varmamız gereken bir şey daha var; Tanrı onları yalnızca merhametinden dolayı değil, aynı zamanda **verdiği sözü yerine getirmek** için de korudu. Tanrı, vaatlerinin tümünü yerine getirme konusunda sadıktır, ve Tanrı İsrail halkı ile ilgili önemli bir söz vermişti. Daha önce öğrenmiş olduğumuz gibi, **Tanrı, İsrail ulusu aracılığı ile dünyanın tüm uluslarını bereketlemeyi vaat etmişti**, çünkü peygamberler, Kutsal yazılar ve gelecek olan dünyanın Kurtarıcısı İsrail ulusu aracılığı ile ortaya çıkacaklardı. Evet, Tanrı sadıktır ve merhamet doludur. O, **gerçeğin Tanrısı** ve **sevginin Tanrısıdır**. İsrail oymaklarının Tanrı'nın sevgisini hak etmedikleri kesindi. Ancak yine de, Tanrı'ya itaatsizlik etmelerine ve O'nun aleyhinde konuşmalarına rağmen, Tanrı sadakatini ve onlara yiyecek vererek sevgisini kanıtladı.

Belki birinin aklına şöyle bir soru gelebilir: 'Bugün, bizler için İsrail'in öykülerinin değeri nedir?' Tanrı Sözü şöyle der: "Bu olaylar başkalarına **ders (ya da örnek) olsun** diye onların başına geldi; çağların sonuna ulaşmış olan **bizleri** uyarmak için yazıya geçirildi.' (1.Korintliler 10:11) Tanrı'nın İsrailoğullarını çölün gücünden kurtardığı gibi, benzer şekilde Tanrı Adem'in her çocuğunu **günahın gücünden** kurtarmak ister.

Size şu soruyu soralım: İsraililerin çölde mahvolmamaları için çölde yapmaları gereken şey neydi? Yapmaları gereken tek şey, **Tanrı'nın gökyüzünden göndermiş olduğu yiyeceği toplamak ve yemektir**. Kurtuluşları nereden geldi? Kendi çabaları sayesinde mi kurtuldular? Hayır, kurtuluşları Tanrı'dan geldi. Kendilerini açlık ve ölümden kurtaracak güce sahip değillerdi. **Tanrı'nın onlar için gökyüzünden göndermiş olduğu yiyeceği toplayıp yemekten başka yapabilecekleri hiç bir şey yoktu**.

Kutsal Yazılar, bize, hepimizin İsrail halkı gibi günahkar olduğumuzu ve **kendimizi** ne günahın gücünden ne de Tanrı'nın adil yargısından **asla kurtaramayacağımızı** gösterirler. Belki bizler, İsraililer gibi kurak bir çöl ortasında yürümüyoruz, ama ölümün gölgesi onların üzerinde asılı durduğu gibi hala bizim üzerimizde de asılı durmakta. Rabbin Sözü açıklar: Tanrı'nın sağladığı kurtuluş yolunu kabul etmeyi reddeden herkes, kendi günahının içinde ölecek ve cehennemin sonsuz ateşine düşecektir. Bunlar hoş düşünceler değildirler. Günahın

içinde ölmek! Yargılanmaya gelin! Cehennemine içine düşün! **Bunlar korkunç trajedilerdir!** Ama yine de **iyi haber** şudur ki, hiç kimse günahının içinde ölmek zorunda değildir. Tanrı'nın, çölde yaşayabilmeleri ve açlıktan ölmeleri için İsraililere yiyecek vermesi gibi, Tanrı da benzer bir şekilde bu yaşamda ve gelecek olan yaşamda sonsuza dek bereketlenebilmemiz için bize "Yiyecek" vermiştir.

Sonsuz yaşam veren "Yiyecek" nedir? Bir marketten, bize sonsuza kadar Tanrı'nın huzurunda yaşama gücünü verebilecek olan bir yiyecek satın alabilir miyiz? Hayır, hiç bir markette böyle bir yiyecek satılmaz. O zaman sonsuz yaşam veren bu "Yiyecek", nerede bulunur ve nedir?

Dostlar, İsraililerin çölde man (ekmek) yemelerinden bin beş yüz yıl sonra Tanrı, göklerden dünyanın **Kurtarıcısını** gönderdi. O, dünya halkını günahın gücünden, ölümden, yargı ve cehennemden kurtarmak için Tanrı'nın sağlamış olduğu "Yiyecek"tir. Kurtarıcının Kendisinin, yeryüzündeyken, neler söylediğini özenle dinleyelim ve sözlerinin üzerinde düşünelim. O, şöyle dedi:

*"Size doğrusunu söyleyeyim, iman edenin sonsuz yaşamı vardır. Yaşam ekmeği (birebir anlamı ile yiyecek, gıda) Ben'im. Atalarınız çölde man yediler, yine de öldüler. Gökten inen öyle bir ekmek var ki, ondan yiyen ölmeyecek. **Gökten inmiş olan diri ekmek Ben'im. Bana gelen asla acıkmaz, bana iman eden hiç bir zaman susamaz!"** (Yuhanna 6:47-51, 35)*

Sevgili dostlar, bugünkü dersimizi burada bitirmemiz gerekiyor. Tanrı isterse, bir sonraki programımızda, Tanrı'nın İsrail'e On Buyruğu nasıl verdiğini görmeye başlayacağız...

Tanrı, siz, Kurtarıcının sözleri üzerinde düşünürken, sizi bereketlesin:

"Yaşam Ekmeği Ben'im. Bana gelen asla acıkmaz, bana iman eden hiç bir zaman susamaz." (Yuhanna 6:35)